

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 261/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Танасковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-МО-Војномедицинска академија из Београда, чији је законски заступник Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Рашкој и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Решењем П 407/21 од 13.10.2021. године, Основни суд у Рашкој огласио се месно ненадлежним за даље поступање у овом предмету и по правноснажности решења предмет уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио Врховном суду, ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући сукоб месне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), те члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Други основни суд у Београду.

Тужилац са пребивалиштем у ..., поднео је тужбу Основном суду у Рашкој против тужене Републике Србије-МО-Војномедицинска академија, са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, а коју штету је тужилац претрпео одлазећи на преглед у ову здравствену установу. Тужена је у одговору на тужбу истакла приговор месне ненадлежности указивањем да је реч о спору са војном установом, те да има места примени правила о искључивој месној надлежности из члана 56. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 19. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним, ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд.

Одредбом члана 56. истог закона је прописано да у споровима против Републике Србије из односа са војним јединицама, односно војним установама, искључиво је надлежан суд на чијем подручју се налази седиште команде војне јединице, односно војне установе. У конкретном случају ради се о поступку по тужби за накнаду штете поднетој Основном суду у Рашкој, где је пребивалиште тужиоца, против тужене Републике Србије-Министарства одбране-Војномедицинска академија, која је војна установа са седиштем у Београду, на подручју Другог основног суда у Београду.

Како је у тужби као тужена означена Република Србија, Министарство одбране-Војномедицинска академија а имајући у виду и садржину правне заштите која се тужбом тражи, следи закључак да се ради о спору из односа са војном установом. С обзиром да је седиште тужне на подручју Другог основног суда у Београду, то је Други основни суд у Београду месно надлежан за поступање у овом предмету на основу члана 56. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**